

ת"פ 34894/11/21 - מדינת ישראל נגד בת שבע לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34894-11-21 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)

בפני	מדינת ישראל
המאשימה	
נגד	בת שבע לוי (עציר)
הנאשמת	ע"י ב"כ עוה"ד שמואל צרפתי ואורי אביב

גזר דין

הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון ועל יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של קבלת דבר במרמה (3 עבירות) בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) ובעבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק.

א. כתב אישום מתוקן

האישום הראשון

1. במועד שאינו ידוע למאשימה בשנת 2008 הכירה הנאשמת את י' הממשיך לקהילה החרדית (להלן: **המתלונן**) באמצעות צ'אט של שירות שיחות טלפון ארוטיות (להלן: **הצ'אט**). במהלך השיחה בין הנאשמת למתלונן י' מסרה הנאשמת למתלונן י' את מספר הטלפון הפרטי שלה, ובין השניים החלו שיחות טלפוניות תכופות. במהלך שיחות הטלפון שבין הנאשמת למתלונן י', הנאשמת הציגה עצמה ככזב כבחורה בת 18 בשם אפרת לוי.

2. הקשר הטלפוני בין השניים התחזק ונמשך כ- 13 שנים עובר להגשת כתב האישום, כאשר במהלך תקופה זו, קנתה הנאשמת את אמונו של המתלונן י' והציגה בפניו מצגי שווא שונים שבעקבותיהם נהג המתלונן י' לממן ולכלכל את חייה של הנאשמת באופן מלא כפי שיפורט בהרחבה.

3. במהלך השיחות בשנים הראשונות של הקשר, נהגה המתלוננת להציג מצבי כזב שונים לגבי חייה וסיפורה למתלונן י' כי היא בת 18 בעלת מראה נאה, בת למשפחה אמידה שעובדת ברשות השידור, וכי יש לה בן זוג בשם יחיאל עמו היא אמורה להתחתן. במהלך תקופה זו ביססה הנאשמת את אמונו של המתלונן י' בה והמשיכה עמו בשיחות על בסיס יומי. עוד סיפורה המתלוננת ככזב כי היא מתחזקת ומתקבלת לדת, וזאת מאחר שידעה כי המתלונן י' הינו אדם

חרדי וכך פעלה על מנת לרכוש את אמונו.

4. במסגרת מצגי השווא אותם הציגה הנאשמת, ביקשה הנאשמת מהמתלון י' סיוע בשכר דירה ובהוצאות פרטיות להן הייתה זקוקה. תחילה מסרה הנאשמת בכזב למתלון י' כי "אמה" מסייעת לה בשכר דירה ושהיא זקוקה להלוואה כנגד סיוע של אמה. הנאשמת שלחה למתלון י' שיקים פרוסים לשנה עבור שכר דירה על שם בת שבע לוי (שמה האמיתי של הנאשמת) אותה הציגה כאמה.

5. המתלון נענה לבקשתה של הנאשמת והעביר לה כספים במזומן עבור שכר הדירה כנגד ההלוואה. לאחר תקופה קצרה, הנאשמת מסרה למתלון י' בכזב כי אמה נקלעה לקשיים והיא זקוקה לסיוע בשכר דירה והמתלון י' נענה.

6. במהלך תקופת הקשר בין השניים, הנאשמת הציגה בכזב בפני המתלון י' כי היא מתחזקת ומתקרבת ליהדות וכי בן זוגה שאינו בעל אורח חיים דתי מתנגד לכך. בהמשך לכך, טענה הנאשמת בכזב שהיא נקלעה לקשיים כלכליים וביקשה מהמתלון י' סיוע כלכלי. המתלון י' נעתר לבקשתה והעביר לה כסף מזומן באמצעות בעלי מוניות שהעבירו את הכסף לבסוף לנאשמת.

7. הנאשמת שהייתה מודעת לאורחות חייו החרדיים של המתלון י' המשיכה וסיפרה בכזב סיפורים שונים שלפיהם היא נאלצת לעזוב את עבודתה שכן היא צריכה לעבוד בשבת, ועל כן זקוקה לסיוע כלכלי, והמתלון י' המשיך ונענה לבקשותיה והעביר לה סכומים של אלפי שקלים במזומן. לאחר מכן, סיפרה בכזב כי היא זקוקה לכסף עבור לימודים מטעם משרד החוץ, וכן זקוקה לסיוע כלכלי בסך עשרות אלפי שקלים. המתלון נעתר לכל בקשותיה כאשר לאורך תקופת תחילת הקשר העביר לאורך תקופת תחילת הקשר העביר לנאשמת סכומי כסף בסך שאינו ידועה למאשימה, בעיקר במזומן, אותם העביר בין היתר לבקשתה באמצעות בעלי המוניות.

8. כאמור, לאורך תקופת הקשר, בה טענה הנאשמת בכזב שהיא נמצאת בלימודים, הייתה מוסרת למתלון י' שהיא צפויה להרוויח כסף רב אחרי שתסיים את לימודיה ושהיא תחזיר לו את הכסף שהוא מלווה לה, וזאת על מנת לרכוש את אמונו שהכסף צפוי לחזור אליו.

9. החל משנת 2009 פנתה הנאשמת בבקשה למתלון שיסייע לה במימון שכר הדירה. כתוצאה ממצג השווא המתמשך שהציגה בפניו הנאשמת, המתלון נענה לבקשתה והעביר לבעל דירה במעלה אדומים, שיקים מטעמו עבור שכר הדירה של הנאשמת. בהמשך לכך, לאורך כל שנות הקשר ביניהם מימן המתלון י' לנאשמת את שכר הדירה בשלוש דירות שונות, באמצעות שיקים אותם העביר לבעלי הדירה באופן ישיר בסכומים שנעו בין 3800-4200 ₪. סך הכל באופן מצטבר שילם המתלון סך של כ-500,000 ₪ עבור שכר דירתה של הנאשמת בין השנים 2009-2019.

10. במהלך כל תקופת הקשר, ניהלה הנאשמת עם המתלון י' שיחות אישיות על בסיס יומיומי תוך העמקת הקשר. בין השיחות היו גם שיחות אינטימיות אישיות בהן שיתף המתלון י' את הנאשמת בחייו הפרטיים.

11. כמו כן, הנאשמת המשיכה במהלך השנים להציג בפני הנאשם מצגי שווא לפיהם עברה להתגורר בצרפת משך מספר שנים לצורך לימודים. הנאשמת ביקשה מהמתלון שיסייע לה בכסף מזומן לצורך מחייתה, ולצורך ספרי לימוד בעלות של אלפי שקלים. המתלון י' העביר לנאשמת כספים בסכומים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ובמזומן לכתובת שאותם מסרה הנאשמת או לחשבונות בנק שונים, והנאשמת אמרה לו בכזב שהכסף מועבר אליה באמצעות דואר דיפלומטי לצרפת. כמו כן, במקביל לכך המתלון י' המשיך לממן את שכר דירתה במעלה אדומים שכן הנאשמת טענה בפניו בכזב כי היא זקוקה לדירה זו לצורך שיעורי תורה שחברתה מעבירה בה.

12. בנוסף, במסגרת הקשר בין השניים ולאורך תקופת הקשר ביקשה הנאשמת מהמתלון י' שיסייע לה כלכלית לאור הקשיים אליהם נקלעה אותם הציגה בכזב. בעקבות מצגי השווא המתמשכים העביר המתלון י' לנאשמת כספים במזומן וגם את פרטי האשראי שלו על מנת שתוכל לבצע עסקאות שונות, ובמסגרת השימוש בכרטיס האשראי מימן המתלון י' לנאשמת באופן מלא כלכלתה כולל מזון, סנטיריה, ביגוד, תשלום חשבונות חשמל, חשבונות מים, ניקוי יבש, תשלום עבור מלונות ועוד.

13. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של המתלון החל מתחילת הקשר ביניהם ועד לחודש אפריל 2021 כאשר נודע דבר התחזותה. במסגרת השימוש של הנאשמת בכרטיס האשראי של המתלון בין השנים 2014-2019 קיבלה הנאשמת סך מצטבר כולל בסך 300,000 ₪, זאת בנוסף לסכומים שהעביר המתלון לנאשמת בין השנים 2009-2014 בהם מימן כאמור את דמי מחייתה של הנאשמת בסכומים שאינם ידועים למאשימה.

14. כמו כן, לאורך השנים העביר המתלון י' לנאשמת כספים בסכומים שונים בסך עשרות אלפי שקלים. במסגרת זו ומשך 6 שנים החל משנת 2013 לערך נהג המתלון להעביר כפעמיים בחודש סכום כסף הנע בין 1000-2000 ₪. באמצעות העברה בנקאית למספר חשבון בנק אותו מסרה הנאשמת- חשבון על שמו של א' (להלן: **המתלון א'**).

15. כתוצאה ממימון דמי מחייתה של הנאשמת, נאלץ המתלון לקחת הלוואות שונות כדי לחסות עלויות דמי מחייתה, לצורך כך לקח הלוואה בסך 1.2 מיליון שקלים ממוסדות פיננסים שונים.

16. בשנת 2019 עובר ליום 17.7.2019 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשר המתלון א' למתלון י' ומסר לו שהנאשמת מתחזה.

17. בסמוך לחודש אפריל 2021, פנו למתלון מתכנית תחקירים שביצעה תחקיר על הנאשמת ומסרו לו שהם חושדים שמדובר במתחזה. בעקבות כך, המתלון הפסיק להעביר לנאשמת כספים ומסר לה שנקלע לקשיים כלכליים. כמו כן, המתלון י' ביטל את השקים אותם העביר לטובת שכר הדירה של הנאשמת וכן ביטל את כרטיסי האשראי בהם נהגה הנאשמת לעשות שימוש.

18. כשנודע לנאשמת שהמתלון י' יודע שהיא מתחזה, התקשרה אליו ואיימה שאם לא יעביר לה כסף עבור חודשים נוספים, היא תספר את דבר הקשר ביניהם, וכן דברים אינטימיים שמסר לה במסגרת הקשר הן לבת זוגו והן לרבנים מהקהילה שלו. חרף איומים אלו המתלון לא העביר לנאשמת כסף.

19. במעשיה האמורים לעיל, קיבלה הנאשמת סכומי כסף ושווי כסף במרמה. כמו כן, הנאשמת איימה על המתלון 'י בעל פה בפגיעה שלא כדין בשמו הטוב או בצנעת הפרט שלו, ואיימה על אדם לפרסם עליו דבר כדי להניע את האדם לעשות מעשה.

האישום השני

20. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שנת 2013, פגש המתלון א' את הנאשמת במהלך נסיעה במונית בה נהג. במהלך הנסיעה, הנאשמת סיפרה למתלון א' בכזב שיש לה בת נאה בשם אפרת לוי שעובדת בטלוויזיה ואמרה למתלון שתקשר ביניהם.

21. סמוך לאחר מכן, התקשרה הנאשמת למתלון א' תוך שהיא מציגה עצמה בכזב כאפרת לוי, בתה של בת שבע לוי. הנאשמת הציגה בפני המתלון א' מצג שווא שלפיו היא עובדת בערוץ 1, מתגוררת ברומא ונשואה לאדם בשם יחיאל. בנוסף, הנאשמת שלחה למתלון א' תמונות בהן היא מציגה עצמה בכזב כדוגמנית. לצורך כך, השתמשה הנאשמת בתמונה של דוגמניות שונות.

22. הנאשמת שוחחה עם המתלון א' שיחות ארוכות על בסיס יומיומי במשך 6 שנים. שיחות הטלפון בין הצדדים היו שיחות בעלות אופי מיני וכללו שיתוף פרטים אינטימיים. במסגרת הקשר וכתוצאה ממצג השווא אותו הציגה הפניו הנאשמת, העביר המתלון א' לנאשמת תמונות וסרטונים אינטימיים שלו ושל בת זוגו.

23. עוד עולה מכתב האישום שבמסגרת הקשר בין הצדדים, ביקשה הנאשמת ממתלון א' שיבצע עבורה מטלות שונות שכללו איסוף בגדים מניקוי יבש, רכישת מזון וכיוצ"ב. הנאשמת עוד מסרה למתלון א' שיש שליח מיוחד שאוסף עבורה את הדברים ומעבירם לרומא.

24. בנוסף, במסגרת הקשר שהחל בשנת 2013 והסתיים בשנת 2019 ביקשה הנאשמת ממתלון א' שיעביר לה כספים להלוואה אותה תחזיר לו. המתלון א' העביר לנאשמת כסף מזומן, והנאשמת דאגה לכך שהמתלון י' יבצע העברה בנקאית לחשבון הבנק של מתלון א'. בדרך זו העביר מתלון י' סכומים של אלפי שקלים כמפורט באישום הראשון.

25. במסגרת הקשר בין מתלון א' לנאשמת, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה- במהלך שנת 2019, מסרה הנאשמת למתלון א' בכזב שהיא חולה מאד ונמצאת במצב קשה בבית החולים ברומא וכי היא עשויה למות. בעקבות האמור, המתלון א' רכש כרטיס טיסה והגיע לבית חולים ברומא, אולם כשהגיע לבית החולים, נודע לו כי במקום כלל לא מכירים את הנאשמת. כאשר יצר המתלון א' קשר עם הנאשמת להבין את פשר העניין, היא מסרה לו בכזב שהועברה לבית חולים באנגליה.

26. סמוך לחודש יולי 2019, עלה חשדו של המתלון א' שהנאשמת מתחזה ומציגה מצג שווא כלפיו בנוגע לזהותה. המתלון א' פנה לנאשמת ועימת אותה עם חשדו. בנוסף, המתלון א' הזהיר את המתלון י' ואדם נוסף בשם יחיאל מפני הנאשמת.

27. במעשיה המתוארים לעיל, קיבלה הנאשמת דבר במרמה טובות הנאה מהמתלון א'.

האישום השלישי

28. במועד שאינו ידועה במדויק למאשימה במהלך שנת 2020 יצרה הנאשמת קשר עם מ' (להלן: המתלון מ') שהינו בעל עסק להתקנת מזגנים, על מנת שזה יגיע להתקין אצלה מזגן. הנאשמת סיפרה לו בכזב ששמה הוא אפרת ברכר ושהיא זקוקה להתקנת המזגן אצל "אמה" בת שבע. הנאשמת הוסיפה וסיפרה למתלון מ' שהיא מתגוררת באיטליה ועובדת בערוץ הראשון, נשואה לאדם בשם יחיאל ולהם שתי בנות.

29. הנאשמת הזמינה את המתלון מ' להתקין מזגן בביתה שבמעלה אדומים אותו היא משכירה, ומסרה למתלון מ' בכזב ש"אמה" בת שבע תפגוש אותו שם.

30. לבקשת הנאשמת, המתלון מ' התקין בביתה מזגן יד שנייה, בעודה מציגה עצמה בפניו בכזב כאימה של אפרת. הנאשמת שילמה למתלון מ' על התקנת המזגן באמצעות כרטיס האשראי של המתלון י'.

31. סמוך למתואר לעיל, הנאשמת בעודה מתייצגת כאפרת ברכר, נשארה בקשר טלפוני עם המתלון מ' והשניים המשיכו להתכתב. במסגרת הקשר הנאשמת הצליחה לרכוש את אמונו, סיפרה בכזב אודות חיי המשפחה ועבודתה באיטליה, והמתלון שיתף את הנאשמת בפרטים אודות חייו.

32. סמוך לחודש ספטמבר 2021, עת התגלה דבר התחזותה של הנאשמת, והמתלון י' הפסיק לשלם לה את שכר דירתה, יצרה הנאשמת קשר עם המתלון מ' ואמרה לו שהיא זקוקה לעזרה דחופה. הנאשמת סיפרה למתלון מ' בכזב שהיא מתחזקת ומתקרבת לדת וזאת על מנת לקבל את רחמיו ואת אמונו מאחר שידעה שמדובר באדם בעל אורח חיים חרדי. בהמשך לכך, סיפרה למתלון מ' בכזב שמאחר והיא מתקרבת לדת נוצר נתק עם בעלה והוא חסם את כל חשבונות הבנק שלה ואין באפשרותה להתקיים.

37. במסגרת שיחות הטלפון של הנאשמת עם המתלון מ', בכתה הנאשמת רבות וסיפרה לו בכזב שאין לה כסף לביגוד ואוכל לילדיה, בעקבות כאמור התחזקותה והתרחקותה מבעלה.

38. בעקבות מצג השווא אותו הציגה הנאשמת, המתלון מ' ריחם על הנאשמת והעביר לה כסף מזומן בסך של כ-2000-3000 ₪ עבור אוכל ובגדים לילדיה, כאשר הנאשמת טענה בכזב שתחזיר לו את הכסף. סמוך לאחר מכן,

בחודש אוקטובר, העביר המתלון מ' לנאשמת סכום נוסף במזומן בסך 5000 ₪.

39. בהמשך לכך, הנאשמת ביקשה מהמתלון מ' סיוע בהלוואה לשכר דירה אליה היא עוברת בגבעת זאב, תוך שהתחייבה להחזיר לו את ההלוואה, והמתלון מ' העביר לה סכום בסך 7200 ₪ עבור שכר הדירה וכן 3500 ₪ עבור הובלה. חלק מהכסף העביר המתלון מ' ישירות לבעל הבית בגבעת זאב, ואת החלק האחר העביר במזומן לנאשמת. כאשר זו התייצגה להיות אמה של אפרת, אשר פגשה אותו בדירה בגבעת זאב. סך הכל העביר המתלון מ' לנאשמת בעקבות מצגי השווא סכום מצטבר של כ-18,500 ₪. במעשיה האמורים לעיל, קיבלה הנאשמת במרמה מהמתלון מ' 18,500 ₪.

ב. תסקיר שירות המבחן

40. מהתסקיר עולה שהנאשמת בת 69, רווקה שטרם מעצרה הנוכחי התגוררה בגפה בדירה שכורה במעלה אדומים, ומזה עשור אינה עובדת ומתקיימת בעיקר מקצבת הכנסה וכסף אותו קיבלה מהמתלונים נגדה. עוד מסרה שהינה בעלת חוב להוצאה לפועל. אולם, אינה יודעת את גובהו. סיימה 12 שנות לימוד ולמדה כשנתיים באוניברסיטה הפתוחה לימודים לתואר ראשון אך לא סיימה את לימודיה וקיבלה פטור משירות צבאי על רקע דתי. הנאשמת מסרה שחוותה אלימות פיזית ונפשית וכן פגיעה מינית מצד אביה, הוסיפה שחרף ידיעתה של אמה על הפגיעה המינית- זו לא סייעה לה. עוד מסרה כי סובלת מבעיות נפשיות וטופלה על רקע זה. משירות המבחן נמסר כי לנאשמת אין רישומים פליליים **כיום** ושבעבר הופנתה לשירות המבחן על רקע עבירות מרמה שביצעה, כאשר שירות המבחן הוסיף שנעשו ניסיונות שונים לשלבה בטיפול אך ניסיונות ליצירת קשר מעמיק עמה עלו בתוהו. עוד נמסר שצווי השל"צ להם נידונה הופקעו נוכח אי עמידה בהם.

באשר לעבירה הנוכחית נמסר שהנאשמת מביעה חרטה על מעשיה, אולם שירות המבחן התרשם שמדובר בהבעת חרטה מילולית וחיצונית בלבד שנועדה להקל בעונשה ולרצות את הסביבה ועודנה מחזיקה בתפיסה קורבנית כלפי עצמה וכלפי נסיבות חייה ואינה מגויסת לעריכת שינוי בחייה. **באשר לגורמי הסיכון**, שקל שירות המבחן את מאפייניה האישיותיים, לרבות העובדה שמגיל צעיר נוטה לפעול באופן מרמתי והונאתי כדרך לשרוד את מציאות חייה המורכבת. נוכח האמור ולצד העדר הרתעה מהליכים קודמים התרשם השירות מגורמי הסיכון להישנות עבירה. **באשר לגורמי הסיכוי לשיקום**, התרשם השירות שמדובר באישה בעלת אינטליגנציה תקינה ויכולת הבעה מילולית טובה ושכיום מסוגלת לערוך התבוננות ראשונית בסיבות למעשי המרמה שביצעה. השירות סבר שהשינוי בתפיסתה מהווה גורם סיכוי. השירות העריך כי קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות שלא ניתן לאיין ללא טיפול נפשי מעמיק. עוד הוסיף שמאחר שהנאשמת אינה מכירה בצורך בשינוי וטיפול אין הם באים בהמלצה טיפולית בעניינה. לפיכך, הומלץ על הטלת ענישה של מאסר בפועל שבמסגרתו תשתלב בטיפול פסיכיאטרי ורגשי. לצד זאת המליץ השירות על ענישה מותנית שייתכן ותהווה גורם הרתעתי בעתיד.

ג. טיעוני הצדדים לעונש

41. המאשימה עתרה לקבוע שלושה מתחמי ענישה נפרדים.

בהתייחס לאישום הראשון, התייחס ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה תוך שהדגיש כי מדובר באירוע שהתמשך לאורך 11 שנים, בהם שילם המתלון לנאשמת 500,000 ₪, כשבנוסף הנאשמת עושה שימוש בפרטי האשראי של המתלון משך 7 שנים, וכן העברות בנקאיות שהועברו לנאשמת משך 6 שנים. לא זו אף זו, משך ההיקשרות בין הצדדים כללה לא רק נטילת כסף במרמה אלא גם שיתופים אינטימיים בין הצדדים, כשסופה של מערכת היחסים בין הצדדים הסתיים בסחית המתלון. ב"כ המאשימה טען כי סיום מערכת היחסים בין הצדדים נבע כפועל יוצא של תכנית טלוויזיה שחשפה את מעשי הנאשמת ולא מתוך ייסורי מצפון והגינותה של הנאשמת. בנסיבות אלו, עתר למתחם עונש שנע בין 40-60 חודשי מאסר בפועל ומיקומה של הנאשמת בשליש התחתון אך לא בתחתיתו, קרי השתת עונש מאסר בן 48 חודשים לצד פיצוי מקסימלי וקנס.

באשר לאישום השני, טען ב"כ המאשימה שאף פה מדובר בפעילות עבריינית לאורך זמן רב, אך חידד שהמוקד הוא לא רק בפן הכלכלי אלא בעוגמת הנפש שנגרמה למתלון. לפיכך, עתר למתחם ענישה שנע בין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, השתת מאסר בפועל בן 8 חודשים לצד פיצוי שמבטא את עוגמת הנפש.

באשר לאישום השלישי, טען ב"כ המאשימה שמדובר במעשה מרמה קלאסי, שבפרק זמן קצר יחסית נטלה הנאשמת מהמתלון במרמה 18,500 ₪. לפיכך, עתר למתחם ענישה בין 8-20 חודשי מאסר וקביעת עונשה ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי שיש בו כדי להשיב את הגזלה.

בסופו של דבר, עתר ב"כ המאשימה להשתת עונש של 70 חודשי מאסר בפועל לרבות עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה שביקשו שלא להיחשף ולהביע עמדתם.

בהתייחס לנסיבות האישיות של הנאשמת חידד שהגם שמדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי, בעלת נסיבות חיים קשות, יש לתת משקל לעולה מהמלצת שירות המבחן שלפיה הנאשמת חיה בדרך של שקר ומרמה ואינה נרתמת להשתת העזרה שהוצעה לה על ידי שירות המבחן.

הוגשה פסיקה.

42. בראשית טיעוני ההגנה ביקשו הסנגורים לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות המיוחסות. לדידם, מעשי הנאשמת בוצעו כאחד וכל מעשיה מהווים מסכת אירועים אחת כשהעבירה הדומיננטית הינה עבירת "קבלת דבר

במרמה". בהקשר האמור, התייחסו לכך שהגם שמדובר במספר אירועים נפרדים, בהינתן אחדות הזמן, דפוס הפעולה והזהויות (אפרת לוי) בהן השתמשה הנאשמת תוך שסיפרה למתלוננים סיפור זהה, הרי שיש לקבוע שמדובר ב"אירוע אחד". בעניין זה, הפנו לע"פ 4910/13 ג' אבר נ' מדינת ישראל (2014) ולפסיקה נוספת המאזכרת בטיעוניהם (ראו סעיפים 16-19 לטיעוניהם בכתב). עוד נטען שלאחר שנודע למתלונן י' אודות ההתחזות, הנ"ל המשיך לממן ולנהל קשר טלפוני עם הנאשמת משך שנתיים נוספות. עוד הוסיפו שבמקרה דנן מתקיים מבחן "הקשר ההדוק" בין האישום הראשון לשני כמפורט בעיקרי הטיעון (ראו ס' 24,30) ועתרו לקבוע מתחם עונש שנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל תוך תימוכין והפנייה לטבלת ענישה (ראו ס' 44).

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה חידדו את הסיבות שהביאו את הנאשמת לביצוע העבירות כעולה מתסקיר שירות מבחן, וכי יש לתת משקל לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביקשו לייחס משקל לבעיותיה הרפואיות, לנטילת האחריות, חסכון בזמן שיפוטי, לעובדה שהנאשמת הסגירה עצמה למשטרה לאחר שנחשפה בתוכנית הטלוויזיה, לכך שמדובר בנאשמת הזקוקה לטיפול מעמיק על מנת לאיין את מסוכנותה, טיפול שאינו קיים בין כותלי בית הסוהר, לעובדה שהנאשמת פנתה במסגרת מעצרה לקבלת הטיפול אך בקשותיה עלו בתוהו, לתקופת מעצרה הארוכה (למעלה מ-8 חודשים), לניסיונות להשבת הכספים- אותם המתלוננת מתעתדת להשיב, לחובותיה הכספיים הנאמדים בכ- 300,000 ₪. לאור האמור ביקשו למקם את עונשה ברף התחתון הן לעניין המאסר והן לרכיב הכספי.

הנאשמת בדבריה לבית המשפט מיררה בבכי תוך שטענה כי הסגירה עצמה ושיתפה פעולה, שמעשיה לא נעשו מתוך רוע אלא מתוך מצוקה נפשית, לניצול הדדי, לכך שהמתלונן הוא שסחט אותה ולשאיפתה להשתקם.

ד. דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

43. בפתח ראש פרק זה הוטרכו שאלות ערכיות המוגנים למידת הפגיעה בהם במקרה שבדובר במספר אישומים, יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים.

44. בענייננו, נחלקו הצדדים באשר לקביעת מתחם העונש ההולם. כאמור, המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, בעוד שההגנה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירועים.

כידוע, יש להבחין בין "עבירה", "מעשה" ו- "אירוע". יכול וכמה עבירות או כמה מעשים יהוו אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ויכול ויהוו הם כמה אירועים.

בשים לב לפסיקה המנחה בסוגיה זו (ראו בע"פ 5834/13 5910/13 פלוני נ' מ"י (20.11.2014)), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מ"י (29.12.2014) (להלן: **עניין אבו קיעאן**) וע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.2014). בעניין **ג'אבר** נקבע, כי מספר עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, הנובע (בין השאר) מסמיכות זמנים או משום שמדובר בתכנית עבריינית אחת, יהוו "אירוע אחד" (פסקה 5 בפסק דינה של כב' השופט ד' ברק ארז, וראו גם פסקה 2 בפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן). בעניין ג'אבר קבע הש' פוגלמן כי: **"התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת"**.

בעניין **אבו קיעאן**, סווגו המעשים אשר בוצעו כאירוע אחד, תוך התייחסות ל"קשר ההדוק" בין המעשים, המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד:

"ברי כי בין המעשים מתקיים קשר הדוק המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד: המעשים השונים מהווים חלק מאותה תוכנית עבריינית (אף אם זו התגבשה "תוך כדי תנועה"); הם התקיימו בסמיכות זמנים; והם נובעים זה מזה... כפי שצינתי בעניין ג'אבר, "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים"... הריחוק הגיאוגרפי בין המעשים אינו מצביע איפוא על כך שעניין לנו בשני אירועים שונים; ואין בו כדי לגרוע מהקשר ההדוק שכלל מעשי המערער מקיימים ביניהם. משמצאנו כי היה לסווג את המקרה שבפנינו לאירוע אחד חלף שני אירועים, עלינו, כפועל יוצא, לעמוד על מתחם ענישה אחד ההולם אירוע זה (סעיף 40ג(א) לחוק). כאמור, הגבול העליון (אך לא המחייב) למתחם הענישה יהא הצטברותם של עונשי המקסימום הקבועים בחוק לכל אחד מהמעשים בתוך האירוע".

.....

ודוק: **"מקום שאירוע אחד כולל מספר 'מעשים' תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלית, תקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוק: הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהווה את תקרת המתחם האפשרית אך אין משמעות הדבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח [...] את הרף העליון במתחם הענישה, שעליו להיקבע בנתון לנסיבות העניין הקונקרטיות" (עניין אבו קיעאן)**

אדגיש כי בפסיקה שהובאה בפרק מדיניות הענישה הנוהגת, בחלק מהמקרים נקבע מתחם ענישה כולל ובחלק מהמקרים נקבעו מתחמי ענישה נפרדים.

אשר לשאלה אם מדובר ב"אירוע אחד" או "מספר אירועים", לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, לגישה יש לראות במכלול האירועים, ובכלל העבירות, כאירוע אחד לצורך קביעת המתחם, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

במקרה שלפניי, הנסיבות העובדתיות מצביעות על קשר בין העבירות וקשר בין המתלוננים השונים כמפורט בכתב האישום. "הקשר הדוק" מתבטא בכך שהנאשמת סיפרה את אותו סיפור בנוגע לזהותה הבדויה לכלל המתלוננים. התכנון הינו אותו תכנון, והוא למעשה תכנון הקשור בתשתית הכוללת של מעשי המרמה. רוצה לומר, כי בנוגע לעוצמת הקשר, הרי שהזהות בתכנון של הנאשמת להוצאת הכספים במרמה מלמדת על השיטתיות ודפוס פעולה זהה, הגם שמדובר במתלוננים שונים. לאור האמור לעיל, וכן נוכח העובדה כי המעשים בוצעו בסמיכות זמנים ואף קיים קשר בין האישומים, סבורני שלא מדובר באירועים שונים ומדובר באותה מסכת של פעילות עבריינית. יודגש כי מדובר במרמה, אשר דברה עבר מאחד לשני, כך שהקורבנות הצטברו בגין אותה תשתית פלילית שיצרה הנאשמת. המעשים נעשו אמנם לא בסמיכות זמנים הדוקה, ולא רק לגבי קורבן אחד, אך מדובר באותה מסכת, והקשר בין המעשים הינו קשר הדוק.

45. אעיר לעניין זה, כי בין השאר, נוכח הדיון בפסיקה באשר לשאלת הגדרתו של "אירוע אחד", מונחת כיום על שולחן הכנסת הצעת חוק העונשין (תיקון 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשע"ו-2016. זו קובעת כי: **"...יראו מעשים שנעשו בסמיכות זה לזה בזמן ובמקום, כמעשים המהווים אירוע אחד, אלא אם כן מצא בית המשפט כי בשל המעשים נפגעו ערכים חברתיים שונים או היו נפגעי עבירה שונים וסבר כי בשל כך יש לראותם כאירועים נפרדים"** (סעיף 4 בעמ' 1080). על פי דברי ההסבר מטרת התיקון היא לצמצם את המבחנים שנקבעו בעניין ג'אבר כך שיינתן דגש על כל אחד ממעשי נאשם שהוא בעל חומרה עבריינית נפרדת, ואלו לא יאוגדו יחדיו כ"אירוע אחד" (דברי ההסבר בעמ' 1081).

46. העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

47. במעשיה פגעה הנאשמת במספר ערכים מוגנים. הערך החברתי המוגן בעבירת המרמה, הוא חופש הבחירה של האדם, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. במעשי המרמה פגעה הנאשמת ברצונם החופשי של המתלוננים, שכן אם היו נפרשות בפני המתלוננים כל העובדות לאשורן היו פועלים אחרת [ע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל** (2010); ע"פ 8573/96 **מרקדו נ' מדינת ישראל** (1997)]. בעניינינו, הנאשמת הוליכה את המתלוננים שולל, נטלה את כספם בכחש, כאשר עיקר מעיניה הוא טובתה שלה, מכאן, מעשיה פגעו גם בקניינם של המתלוננים פגיעה חמורה. נפסק כי עיקרה של עבירת המרמה הינה השגת יתרון למרמה (ע"פ 752/90 **ברזל נ' מדינת ישראל** (1992)).

ברע"פ 8778/18 **צלאח שאויש נ' מדינת ישראל** (24.12.2018) ציין בית המשפט שעבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (ראו גם רע"פ

4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה (3.7.2018).

באשר לעבירת הסחיטה באיומים, הערך המוגן שנפגע הוא ביטחון המתלונן בפרט וביטחון הציבור בכלל לצד החשיבות שבשמירה על החלש. בנוסף, עבירת סחיטה באיומים פוגעת ביסודות הסדר החברתי ובמרקם חייהם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי. "המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה", ומטילה אימה על הקורבן. עבירה זו, כך נקבע מחייבת תגובה עונשית קשה [ראו, ע"פ 2200/16 ג'מאל סויטאת נ' מדינת ישראל (21.07.2016)], אשר תעביר "מסר לציבור בכלל לפיו העובר עבירה [...] כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה"; ו" [...] [ת]עודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה" [ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלווין (1.11.2001); ע"פ 3791/18 שי לוי נ' מדינת ישראל (2.10.2018), פסקה 10]

ה. מדיניות ענישה נוהגת

48. יודגש, מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, הינה אך שיקול אחד, מני מס' שיקולים שמנה המחוקק, בבוא בית המשפט לקבוע את המתחם ההולם לנסיבות המקרה שלפניו, כאשר לפי מצוות המחוקק, העיקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה (סעיף 40ב לחוק העונשין).

49. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מרמה, מגוונת ומעלה כי קיימת קשת רחבה של ענישה. בעבירות מרמה בית המשפט יביא בחשבון נתונים שונים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה כגון; סוג המרמה, תדירותה, משך ביצועה, מספר הקרבנות, האם בוצעו בתחכום, ההיקף המצטבר של המרמה, מצבו של המרומה בעקבות ביצוע המרמה ועוד.

להלן תובא פסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת:

· ע"פ 4527/14 שרונה שמעוני פרינץ נ' מדינת ישראל (23.03.2016), התקבל באופן חלקי ערעורה של המערערת על גזר הדין של בית המשפט המחוזי. במקרה זה, המערערת הורשעה ב-13 אישומים. בית המשפט חילק את האישומים לשלוש חטיבות. חטיבה אחת כוללת את אישומים 1-8 ועוסקת בעבירות שביצעה הנאשמת אגב התחזות לנשים שונות ונטילת זהויותיהן. המערערת עשתה שימוש בזהויות שנטלה לשם הוצאת דרכון ותעודת זהות עם פרטים כוזבים, ששימשו אותה, בין היתר, ליציאה מהארץ ולפתיחת חשבונות בנק והוצאת כרטיסי אשראי. חטיבה שניה, עניינה בהתחזותה של המערערת למומחית לריפוי מחלת הסוכרת וטיפול שהעניקה לחולי סוכרת במסגרת קליניקה שהקימה, ובהתחזות של המערערת לדוקטור לפסיכולוגיה ובטיפולים ואבחונים שביצעה בחולים פסיכיאטריים ובילדים הסובלים מהפרעות קשב וריכוז. חטיבה שלישית, עוסקת בעבירות המס שבוצעו על ידי המערערת אגב ניהול הפעילות המתוארת באישומים 9 ו-13 (אישומים 11-12). כאמור, המערערת הורשעה בבית המשפט קמא בעבירות של התחזות כאדם אחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף, שיבוש מהלכי משפט, הפרת הוראה חוקית, איסור הלבנת הון, התחזות

לרופא, חבלה חמורה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 ופקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976. כמו כן, הורשעה המערערת בעבירות מס לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] וחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. בית המשפט קבע מתחמי ענישה נפרדים כמפורט בגזר דינו, וגזר על הנאשמת **104 חודשי מאסר בפועל** תוך הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים במצטבר כך שתוצאה 111 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט ציין כי **"ספק בעיני אם היה נכון 'לפרק' את האירועים מושא אישום זה למספר כה רב של עבירות נפרדות בגין אותם אירועים... אך מכל מקום, אין ספק כי כאשר מדובר בהרשעת נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, על בית המשפט לקבוע מתחם מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ולגזור 'עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע' (סעיף 40(א) לחוק העונשין). ואף כאשר מדובר בהרשעת נאשם בביצוע מספר עבירות המהוות כמה אירועים, עדיין נדרש בית המשפט לקבוע מתחם ענישה 'לכל אירוע בנפרד', ולאחר מכן לגזור 'עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים' (סעיף 40(ב) לחוק העונשין). בין כך ובין כך מתחם הענישה צריך להתייחס לאירועים ולא לעבירות".** בסופו של דבר, בית המשפט התחשב בהסכמת המדינה לזיכוי המערערת ממספר עבירות, בחזרתה של המערערת מערעורה על הכרעת הדין המבטאת, במידה מסוימת, קבלת אחריות למעשיה, וכן באופן בו הואשמה וגזר דינה של המערערת באישום 9, שיצר לטעמנו הטיה לצד החומרה. ועלכן, הפחית את עונשה כך שעונשה הועמד על **90 חודשי מאסר בפועל** (כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ע"פ 2422/15 **איתן סרור נ' מדינת ישראל** (07.11.2016), נדחה ערעורו של המערער על גזר הדין. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי ב-14 עבירות של קבלת דבר במרמה. בנסיבות העניין, פנה המערער לפיני חג'ג', ממפוני גוש קטיף (באותו זמן קיבלו מפוני גוש קטיף פיצוי כספי בעבור פינוי בתיהם), הציג עצמו ככזב כסוחר יהלומים ובעל חברה לניהול השקעות יהלומים ושכנע אותו להעביר אליו כספים, קרי להשקיע ביהלומים כאשר המערער ירכוש במחיר נמוך וימכור במחיר גבוה. בנוסף, המערער הציע לפיני להציע את שירותיו לאנשים נוספים, כשבתמורה לשיתוף הפעולה ביניהם יקבל פיני אחוזים מכלל ההכנסות. בהתאם להסכם פנה פיני לכלל מכריו (המשקיעים) ממפוני גוש קטיף והציע להם להשקיע אצל המערער. בעקבות הצעתו של פיני ובהסתמך על דבריו, העבירו אליו כ-14 אנשים את כספם בסכום כולל של 8,910,000 ₪, כאשר המערער יבצע את עסקת היהלומים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6-9 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם, בעל שתי הרשעות קודמות, **8 שנות מאסר בפועל** וענישה נלווית.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 16579-11-19 **עוידה(עציר) נ' מדינת ישראל** (24.6.2020) התקבל ערעורו של המערער באופן חלקי ועונשו הומתק ל-**50 חודשי מאסר בפועל** כולל הפעלת מאסר על תנאי וזיכוי ימי מעצרו. מדובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשבע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. כתב האישום כלל שבעה אישומים שעניינם מעשי מרמה דומים, אותם ביצע המערער כלפי קרבתו, מרביתם בשנות ה-70 וה-80 לחייהם. העבירות בוצעו במהלך חודשים אוקטובר 2018 עד ינואר 2019. המערער הציג לפני המתלוננים מצגי שווא תוך שהוא הציג עצמו בשם בדוי, ככזב כמכונאי רכב היכול לסייע בתיקון תקלה תמורת תשלום, כשבפועל לא הייתה ברכב תקלה וביודעו כי אין בכלי הרכב תקלה כנטען, וזאת

במטרה להונות את המתלוננים ולקבל מהם כספים במרמה. המערער קיבל מהמתלוננים אלפי שקלים במרמה. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **2-4 שנות מאסר בפועל**, תוך שצוין כי יאמץ את מתחם הענישה לה עתרה המאשימה, אף כי היה ניתן לעתור למתחם עונש מחמיר יותר, וגזר על הנאשם **מאסר בפועל למשך 40 חודשים** תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר כך שירצה 52 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

עפ"ג (מחוזי מרכז- לוד) 56770-02-20 **גולן נ' מדינת ישראל** (2.11.2020) נדחה ערעורו של מי שהורשע על פי הודאתו בריבוי עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, התחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, איומים, הסתרת נכס לאחר מתן צו ואי מסירת מידע לממונה. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **3-6 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם **40 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסרים מותנים, ובסך הכל - 52 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, דובר בנאשם (שהורשע ב-24 אישומים) שהציג עצמו ככזב, כמיסטיקן וקבליסט, בעל מומחיות ב"החזרת אהבות". במסגרת מצג השווא המערער פרסם באתרי אינטרנט שונים את שירותיו, תוך שהוא מציג עצמו בשמות בדויים ובגיל שונה מגילו האמיתי בטענה שהוא בעל ניסיון למעלה מעשרים שנה בתחום החזרת אהבות. כן פרסם באתרי האינטרנט כתבות מזויפות ומידע כוזב לפיהם, למשל, הוא מחזיק בחומרים חזקים ואיכותיים אותם יבא מחו"ל. המערער הבטיח מיני הבטחות למתלוננות שפנו אליו, לרבות באשר להחזרת כספים ככל ששירותיו לא יצלחו ובסופו של יום, כפי שמפורט בהרחבה בגזר הדין ובכתב האישום המערער לא השיב את הכספים שמסרו לו המתלוננות, אותם השיג במרמה.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 10586-09-17 **לביא נ' מדינת ישראל** (7.2.2018), התקבל ערעורו של המערער באופן חלקי כך שעונשו הומתק ל- **6 שנים ושלושה חודשי מאסר בפועל**. המערער הורשע כאמור בביצוע 14 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 4 עבירות זיוף, 4 עבירות שימוש במסמך מזויף, ועבירות מס של העלמת הכנסות במזיד ובמרמה לפי סעיף 225 לפקודת מס-הכנסה. במקרה זה, המערער נטל כספים במרמה מלקוחות במוסך משפחתי, עובדים, קרובי משפחה ועוד, זאת לצד עבירות מס. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **8 ל-13 שנות מאסר**, וגזר על הנאשם נעדר עבר פלילי, **7 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 51012-07-17 **מרי אגדזניאן נ' מדינת ישראל** (14.11.2017), אישר בית המשפט את מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא בין **24-60 חודשי מאסר בפועל** לנאשמת שהורשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות במסגרת הסדר טיעון. באותו מקרה הונתה הנאשמת בהיקף של חצי מיליון ₪ קשישים לאורך תקופה ארוכה. בית המשפט המחוזי הקל בעונשה של המערערת וגזר עליה **26 חודשי מאסר** (חלף 3 שנים שגזר בית המשפט השלום), ביטל את הקנס והותיר את שאר רכיבי הענישה הנלווית (פיצויים למתלוננים, מאסר על תנאי) וזאת לאור העובדה שהמערערת היא זו שהסגירה עצמה למשטרה טרם תלונות המתלוננים. הטעם השני הוא חלופה הזמן הרב מאז ביצוע העבירה (7 שנים), השבת חלק מהכספים. בית המשפט המחוזי עמד על כך שמאז ביצוע העבירה, המערערת ניתקה עצמה מקשריה הקודמים, הקימה משפחה ויש לה בת פעוטה.

ת"פ (מחוזי ת"א) 15128-08-14 **מדינת ישראל נ' פרנג'יל** (15.04.2015) הורשעה הנאשמת בשלוש עבירות של סחיטה באיומים ובשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה. בעניין זה, כתב האישום כנגד המבקשת אוחז שלושה אישומים מהם עולה כי בשנים 2010-2012 נהגה לפרסם במקומון "השקמה" מודעה ובה נכתב כי היא "מוציאה כישופים על-ידי שדים ומחזירה אהבות". בשנים אלה פנו שלוש המתלוננות במספר הזדמנויות למבקשת לצורך קבלת "טיפול" בהסתמך על הפרסום האמור. במהלך הטיפולים דרשה המתלוננת וקיבלה מהמתלוננות מאות אלפי שקלים במרמה, תוך ניצול מצוקתן והצגת מצגים כוזבים לפיהם ישמשו הכספים למימון עלויות הטיפולים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים (לכל אירוע בנפרד) נע בין **12 ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשמת נעדרת עבר פלילי **30 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. יוער שבמקרה זה נטלה הנאשמת מהמתלוננת הראשונה כ-362,840 ₪; מהמתלוננת השנייה כ-34,500 ₪ ומהמתלוננת השלישית כ-76,418 ₪.

ת"פ (שלום רמ') 36758-11-18 **מדינת ישראל נ' אור עמר** (04.03.2021), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין **20 חודשי מאסר בפועל ועד 50 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בשמונה כתבי אישום בעבירות איומים, גניבה, קבלת דבר במרמה, זיוף, נהיגה ללא רישיון נהיגה, התחזות לאדם אחר, גניבה, הונאה בכרטיס אשראי, וגזר על הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל נכות רפואית ונעדר המלצה שיקומית עפ"י תסקיר שירות המבחן, **36 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. יוער, שהנאשם קיבל במרמה מ-36 אנשים שונים 225,000 ₪ וניסה לקבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי של כ-100,000 ₪.

ת"פ (שלום באר שבע) 4944-02-20 **מדינת ישראל נ' סתיו בן ארמנד קריף** (13.5.2021), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין **32 ועד ל-60 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות התחזות כאדם אחר (26 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (7 עבירות); ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (25 עבירות); התחזות כאדם אחר במטרה להונות (6 עבירות); איומים (עבירה אחת). במקרה זה, במשך תקופה ארוכה השיג הנאשם, באופן שאינו ידוע למאשימה, תמונות ופרטים אישיים של אנשים שונים, כפי שפורסמו ברשתות החברתיות, במטרה להתחזות אליהם, להונות את מכריהם ולקבל מהם כספים במרמה. במקביל לכך, השיג הנאשם, בדרך שאינה ידועה למאשימה, שמות ומספרי טלפונים של המתלוננים בתיק. בהמשך לכך, הגדיר הנאשם את התמונה של האדם אליו התכוון להתחזות כתמונת הפרופיל בחשבון ישומן וואטסאפ בטלפון הנייד שלו, ופנה אל המתלוננים באמצעות שליחת הודעה בוואטסאפ, ממספרי טלפון שונים, לעתים תוך שימוש במספר טלפון נוסף או באפליקציה, המאפשרת לו לשנות את מספר הטלפון שלו, התחזה למכריהם של המתלוננים, וביקש מהמתלוננים, בתואנות שונות, להעביר לו כספים, הכל במטרה להונות ולקבל כספים במרמה. כתוצאה ממצגי השווא שהציג הנאשם, בחלק מהמקרים, העבירו המתלוננים לנאשם סכומי כסף שונים, כך שבסך הכל, קיבל הנאשם במרמה סך של 41,000 ₪, וניסה לקבל במרמה סך של מעל 146,000 ₪. בדצמבר 2017 וינואר 2018 התחזה הנאשם לאחר בשיחת טלפון, וקיבל במרמה סך של 5,200 ₪ תוך הצגת מצג שווא. בית המשפט גזר על הנאשם **38 חודשים מאסר בפועל** תוך הפעלת 8 חודשים מאסר מותנה, מחציתו בחופף והיתרה במצטבר כשבסך הכל, ירצה הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד ענישה נלווית.

ת"פ (שלום חי') 16751-07-17 **מדינת ישראל נ' חוסאם ביסאן** (05.05.2020) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין **18-36 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בכתב אישום מתוקן ב-7 עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות; 7 עבירות של שימוש במסמך מזויף ו-7 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וזאת בשבעה אישומים נפרדים. בעניין זה, הנאשם הציג עצמו בפני המתלוננים כבעל קשרים ברשות למנהל מקרקעי ישראל, וזאת למרות שלא היה לו קשר לרשות. הנאשם סיכם עם המתלוננים במרמה שימכור להם קרקע של הרשות בישובים השונים והם ישלמו עבורה במזומן. הנאשם זייף מסמכים הנחזים לחוזה חכירה של הרשות. על החוזה המזויף החתים את הקונה- המתלונן, קיבל את התשלום במזומן והבטיח שיחתים את הרשות ויחזיר לקונה. בנוסף, זייף הנאשם את חתימות הרשות על המסמכים ואת הכסף שלשל לכיסו. בית המשפט השית על הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. בין שיקוליו התייחס להיעדר עברו הפלילי, תסקיר החיובי ונסיבותיו האישיות. בערעור בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש והעונש. אולם, ביטל את הקנס שהושת על המערער נוכח מצבו הכלכלי ועדיפות לתשלום פיצוי למתלוננים.

ת"פ (שלום ת"א) 37800-10-17 **מדינת ישראל נ' יורי דנילוב** (14.12.2020) קבע בית המשפט מתחמי ענישה נפרדים כדלקמן: באישומים ראשון, שלישי, רביעי וחמישי, מתחם הענישה נע בין **8 חודשים לבין 18 חודשי מאסר לכל אישום**; באישום השישי, בשים לב לסכום גזלה הכולל בסך 778,866 ₪ ונסיבות ביצוע העבירה שכללו ניצול מכוער מתחם הענישה נע בין **18 חודשי מאסר ועד 30**; באישום השמיני (קבלת 200,000 ₪) המתחם נע בין **12 לבין 24**; באישום התשיעי (קבלת 428,000 ₪, ניסיון לקבל 200,000 ₪ וחיוב אשראי שלא כדין בסך 34,808 ₪ - מתחם הענישה נע בין **18 לבין 30 חודשי מאסר בפועל**; באישום העשירי (ניסיון לקבל במרמה 15,000 ₪) מתחם הענישה שבין **מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל**; ביחס לתיק הצירוף קבע בית המשפט מתחם העונש ההולם נע בין **מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בשבע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בשתי עבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בשלוש עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב, בשתי עבירות איומים, בשתי עבירות זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, בשתי עבירות של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר ובעבירת גניבה אחת. כן הורשע הנאשם בעבירה של שימוש במרמה ותחבולה. עניינו של מקרה זה הוא סדרת עבירות מרמה בנסיבות מחמירות ועבירות נלוות אותן ביצע הנאשם כלפי מספר נשים שיצר עמן קשרים רומנטיים מהן הוציא במרמה מעל 1.5 מיליון שקל. בית המשפט גזר על הנאשם נעדר עבר פלילי, **78 חודשי מאסר** וענישה נלווית. ערעורו במחוזי נדחה.

ת"פ (שלום י"ם) 53631-11-18 **מדינת ישראל נ' דוד גולן** (01.12.2019) (אליו הפנתה המאשימה), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם (עליו הסכימו הצדדים) שנע בין **28-54 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעשר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. במקרה דנן, דובר בפרשייה שבה באמצעות מצגי שווא, הנאשם גרם לאנשים שנקרו בדרכו, בני המגזר החרדי, להעביר לידיו סכומי כסף כהלוואה, כביכול לצורך ביצוע עסקה לרכישת יהלומים ולעיתים בתמורה לפיקדון במות יהלומים מזויפים. בית המשפט גזר על הנאשם **54 חודשי מאסר** תוך הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים כך שירצה 58 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. יוער שבית המשפט הטעים כי מצא שלא לחרוג ממתחם הענישה לו עתרה המאשימה אף שסבר כי הרף העליון גבוה יותר. ערעורו [ע"פ (מחוזי ירושלים) 34648-01-20 **גולן נ' מדינת ישראל** (24.6.2020)] נדחה.

ת"פ (שלום ירושלים) 35879-04-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.12.2016) (אליו הפנתה המאשימה) קבע

בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 2-6 שנות מאסר בפועל לכל אחד מהאישומים לנאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירות מרמה, ושימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בשני תיקים. התיק הראשון אווז שלווה אישומים. בנוסף צירף הנאשם תיק נוסף. במסגרת הסדר הטיעון המאשימה הגבילה עצמה לעונש בן 5 שנים לצד ענישה נלווית, וההגנה חופשית בטיעוניה. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי 50 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. יודגש, שהמאשימה הגבילה עצמה לתקרה עונשית ושמדובר בשני תיקים.

ת"פ (שלום טב') 21870-01-14 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' משה וקנין (11.09.2014), קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 20 חודשי מאסר ועד ל-6 שנים לנאשם שהורשע בעבירות של זיוף, גניבת כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והתחזות כאדם אחר. הנאשם צירף כתב האישום נוסף, שבו הורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה. במסגרת העבירות קיבל במרמה סך של 100,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי(ישן), 5 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

50. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות סחיטה באיומים נקבע בע"פ 2200/16 ג'מאל סויטאת נ' מדינת ישראל (21.07.2016), נדחה ערעורו של המערער שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים. במקרה זה, בעוד המערער והמתלונן שהו במצב אינטימי דרש המערער מהמתלונן כספים ואיים עליו שאם לא יקבלם יתקשר להוריו ויספר להם שבנם הומוסקסואל. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 24 חודשי מאסר בפועל במצטבר להפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים וענישה נלווית. בית המשפט העליון בדחתו את הערעור ציין ש"העונש שנגזר על המערער אינו סוטה באופן ניכר מרמת הענישה הנהוגה למעשה הוא אף אינו ניצב ברף הגבוה של הענישה המקובלת".

בת"פ (שלום ב"ש) 1456-02-21 מדינת ישראל נ' יזן אבו גריבה (28.02.2022) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בכתב אישום מתוקן בעבירת סחיטה באיומים. במקרה זה, דובר בנאשם שהיה לו היכרות מוקדמת עם המתלוננת. הנאשם התקשר למתלוננת ממספר חסום, לא הזדהה ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בפרטיותה בכך שאמר לה שיפרסם תמונות שלה, כדי להניעה לשלם לו כסף, וכן התכתב עמה ביישומן וואטסאפ - שאם לא תשלח לו תמונות עירום - יפרסם תמונותיה וחייה יהיו בסכנה. בנוסף, החמיר איומיו בכך שכתב למתלוננת שיספר להוריה שראה אותה עם שני בחורים. בשיקולי בית המשפט את עונשו של הנאשם התייחס להיות הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי שנטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, וחסך זמן שיפוטי יקר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעורו של המערער בבית המשפט המחוזי נמחק.

51. עיינתי גם בפסיקה שהוגשה מצד המאשימה, למשל בע"פ 5769/14 יונתן אלרואי נ' מדינת ישראל (9.9.2015), שם הפחית בית המשפט את עונשו של המערער ב-6 חודשים, כך שעונשו יועמד על 60 חודשי מאסר בפועל, זאת מטעמים של שיקולי אחידות הענישה (כאשר על הנאשם השני שהורשע בכתב אישום אחד הושתו 24

חודשי מאסר). באותו מקרה, המערער הורשע בשתי עבירות של סחיטה באיומים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש שנע בין **18-36 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהאישומים**, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי מעביד ותסקיר שלילי **5.5 שנות מאסר**, כאשר עונש המאסר כלל הפעלה מצטבר של מאסר מותנה בן 12 חודשים ומאסר מותנה. ראו, גם עפ"ג (מחוזי ירושלים) 1035-02-17 **מחמוד אלחזור נ' מדינת ישראל** (14.6.2017); רע"פ 6031/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (3.10.2017); ת"פ (שלום ירושלים) 20274-12-14 **מדינת ישראל נ' סיימון ברג** (1.6.2020) קבע בית המשפט שלושה מתחמי ענישה נפרדים לנאשם שהורשע ב-7 עבירות של קבלת דבר במרמה; עבירת גניבה; 2 עבירות זיוף; 2 עבירות של שימוש במסמך מזויף; 4 עבירות של מרמה ערמה או תחבולה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה. במקרה זה, הנאשם הציג בין השנים 2011 ו-2013 מצגי שווא וטענות כוזבות בפני ארבעה אנשים בכוונה להונות אותם ולקבל מהם כספים במרמה. כאמור, בית המשפט קבע מתחם ענישה באישום הראשון שנע בין **12-30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית; באישומים 2 ו-4 קבע מתחם ענישה קבע מתחם ענישה בין **מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות-15 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית; באישום השלישי קבע בעת המשפט מתחם ענישה שנע בין **9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות-24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם שהשיב חלק מהכספים חזרה, אולם אלה הושבו בשל נקיטת הליכים משפטיים **36 חודשי מאסר** וענישה נלווית. ערעורו בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

52. עינתי אף בטבלת מתחמי הענישה והפסיקה אליה הפנתה ההגנה. כך למשל בת"פ (שלום קריות) 73336-01-20 **מדינת ישראל נ' דובי שפיגלר** (23.3.2022) קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין **12-30 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה ובעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וגזר על הנאשם שתסקירו חיובי ומטעמי שיקום 9 חודשי עבודות שירות. יוער, כי במקרה זה הנאשם נטל 46,000 ₪ - סך כספי הנמוך עשרות מונים מנסיבות התיק שבפניי. בנוסף, במקרה זה, המליץ שירות המבחן על תוכנית שיקומית, בניגוד להמלצת שירות המבחן במקרה זה.

גם בת"פ (שלום ראשון לציון) 56187-12-20 **מדינת ישראל נ' אנה וולצנקו** (7.7.2020) קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין **20-40 חודשי מאסר בפועל** לנאשמת שהורשעה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: קשר לפשע או עוון, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא (ריבוי עבירות), שימוש במסמך מזויף בצוותא (ריבוי עבירות), התחזות והלבנת הון (ריבוי עבירות), וגזר על הנאשמת, מטעמי שיקום ובעלת אופי שיקומי לאור הירתמותה לתהליך השיקומי, אם לשני פעוטים, **14 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. יוער שאף מקרה זה אינו דומה בנסיבותיו למקרה שלנו לאור הנסיבות האישיות של הנאשמת והתסקיר החיובי. יש לציין כי ערעורה בבית המשפט המחוזי טרם הוכרע.

בת"פ (שלום ירושלים) 46123-11-20 **מדינת ישראל נ' אדי חדד** (30.3.2022), אף עניין זה אינו דומה לעניינו שכן דובר בהסדר סגור לעניין העונש למעט הרכיב הכספי;

אף ת"פ (שלום ת"א) 35433-05-19 **מדינת ישראל נ' Lemlem Asfaha Engudom** (03.03.2022), עניינו הסדר טיעון "סגור" שבית המשפט אף ציין שהוא מקל אינו רלבנטי לעניינו. ראו גם רע"פ 8778-18 **צלאח שאויש נ' מדינת ישראל** (24.12.2018) שאינו רלבנטי לאור סכום הכסף (80,000) ₪ - סך כספי נמוך עשרות מונים מבעניינו.

ת"פ (שלום חי') 64781-06-19 **מדינת ישראל נ' ג'ולייט כיוף** (20.07.2022) אף אינו רלבנטי שכן העונש שהושת על הנאשמים הוא נוכח הליך שיקום שעבר הנאשם, היותו הורה לקטינים ושיהוי בהגשת כתב האישום. עוד ראו, הפסיקה המאוזכרת בסעיף 44 לטיעוני ההגנה.

נסיבות ביצוע העבירות ופגיעה בערכים המוגנים

53. בעניינו מדובר בפרשה מיוחדת במינה שבה "החשכה ברורה כשמש" (נתן אלתרמן, **חגיגת קיץ**). הקורא את מסכת ההתעללות הקשה של הנאשמת במתלוננים משפשף את עיניו כלא מאמין, לנוכח המעשים החמורים שבוצעו על ידי הנאשמת לאורך זמן, בשיטתיות ובתחכום.

54. מדובר בסדרת מעשים מכוערים שבהן הנאשמת בדתה סיפורי בדים ושלשלה לכיסה למעלה ממיליון שקלים, תוך הצגת מצגי שווא בפני אותם מתלוננים עמם רקמה מערכת יחסים אינטימית, ניצול אמונם של אנשים תמימים, כשבמקרה אחד אותה מערכת יחסים הסתיימה אף בסחיטתו של המתלונן. קשה לתאר את מפח הנפש שחוללה הנאשמת במתלוננים עת גילו כי מדובר באישה שהתחזתה למישהי אחרת ונטלה מהם כספים במרמה תוך ניצול האמון שלהם בה ומערכת היחסים האינטימית שרקמה עמם. יש עוד לזכור כי המתלוננים שייכים למגזר החרדי והיו נתונים תחת הלחץ החברתי הכבד כי מעשיהם חלילה יחשפו והם ומשפחותיהם יוקעו בקהילותיהם, עובדה אשר לפחות ביחס למעשה הסחיטה היוותה כר נוח לנאשמת לפעולה.

55. סבורני כי חלקה של הנאשמת במעשים הוא דומיננטי ובלעדי, והיא מחוללת העבירות הראשית והדמות הדומיננטית בפרשייה. רוצה לומר, שבניגוד לטענת הסנגורים שהיה מדובר במערכות יחסים הדדיות "של תן- וקח", הרי, שעל הנאשמת לא הייתה השפעה מצד אחרים בביצוע מעשיה. כעולה מתסקיר שירות המבחן, מדובר באישה אינטליגנטית וכפי שהתרשמתי, הבינה את אשר היא עושה ואת הפסול במעשיה ושלטה שליטה מלאה על ביצועם, אך בשום שלב ולאורך תקופה ארוכה לא בחרה לגדוע את מעשיה ואף הוסיפה והגדילה לעשות כשסחטה את המתלונן באישום הראשון מאחר שלא הסכים לשלם את הכספים אותם דרשה.

56. בתעוזה רבה ובתחכום רב טוותה הנאשמת סיפורי מעשיות והקפידה על פרטי הסיפורים באמצעותם הולכה שולל את המתלוננים, תוך שניצלה את אמונם בה וגרמה להם לחשוף את נבכי נשמתם ובפרטים אינטימיים כשבידעין סיפרה בין היתר שהיא מתקרבת לדת למתלוננים בני המגזר הדתי מתוך שאיפה לייצר קרבה.

57. על הסיבות שהובילו את הנאשמת לביצוע מעשי העבירה ניתן ללמוד מדבריה שהייתה שרויה במצוקה. אולם ברור כי מעשיה היו, בין היתר, תולדה של תאוות בצע כסף ולשם תכלית כלכלית. מעשיה, כאמור אופיינו בתעוזה רבה ובעזות מצח, תוך שהנאשמת לא יראה, וחזרה שוב ושוב על מעשיה, באופן שיטתי ועל פני תקופה ארוכה תוך שמפעם לפעם היא 'משכללת' את סיפור הרמייה. אף אם נלך לשיטת הנאשמת כי מעשיה בוצעו מתוך מצוקה, הרי שאין כל הצדקה לביצוע עבירות מתוך מצוקה כלכלית. לא זו אף זו, היקף העבירות ופרישתן על פני תקופה ארוכה, בהזדמנויות שונות וכלפי מתלוננים שונים מלמדים על הונאה לשמה.

58. הנזקים שגרמה הנאשמת למתלוננים הם עצומים: באישום הראשון, קיבלה הנאשמת מהמתלון באופן, ככל שידוע לנו בסביבות 500,000 ₪ ועל כך יש להוסיף את הסכומים הנוספים שהעביר לה המתלון באישום זה ובסך הכל למעלה ממיליון ₪. באישום השני, קיבלה הנאשמת מהמתלון סכומי כסף בשיעור שלכל הפחות עומד על אלפי שקלים וכן הוצאות שהוציא מתלון כגון רכישת מזון וכיוצ"ב. מעבר לפן הכלכלי גרמה הנאשמת למתלון עוגמת נפש כשבדחה את מחלתה ושהיא עומדת למות, וכפועל יוצא המתלון רכש כרטיס טיסה לרומא מתוך דאגה למצבה, כשבסופו של דבר, בהגיעו לשם התברר לו שהנאשמת כלל לא מאושפזת שם. באישום השלישי, קיבלה הנאשמת במרמה מהמתלון 18,500 ₪. לא ניתן לכמת את סך הנזק שנגרם, כתוצאה ממעשיה של המתלוננת. אעיר שמעבר לנזק האובייקטיבי הברור שבאובדן הכספים, יש ליתן את הדעת גם לנזק הסובייקטיבי, האישי והפרטני שנגרם למתלוננים ובכלל זה, נזקים כגון עוגמת הנפש וניצול יחסי הקרבה עמם למטרות פסולות.

יוער, כי המתלוננת לא השיבה את הכספים חרף טיעוני באי כוחה שנאסף כסף על מנת להשיבו למתלון.

59. מהעובדות בהן הודתה הנאשמת, עולה העורמה בה נקטה כלפי המתלוננים השונים וניצול תמימותם, תוך שאינה חומלת עליהם, משלשלת את כספיהם לכיסה ועוברת לקורבן הבא. דפוס הפעולה זהה והשיטתיות אשר עברה ממתלון למתלון מלמדים כי אין מדובר במעידה חד פעמית.

לאור האמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים היא גבוהה. בנסיבות אלו, בהינתן מידת הפגיעה בערכים המוגנים, עוצמת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירה כפי שעמדתי עליה לעיל, אני קובע את מתחם העונש ההולם, כנע בין **28-60 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית.

ז. חריגה ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה (סעיפים 40 ד ו-40 לחוק העונשין).

60. לא מצאתי כי בנסיבות יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

שירות המבחן התרשם מנאשמת בעלת דפוסי מרמה מושרשים, ומהיעדר הרתעה מהליכים קודמים שמהווים גורמי סיכון להישנות עבירות שלא ניתן לאיין ללא טיפול נפשי ורגשי, שורשי ומעמיק. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשמת אינה מכירה לעומק בצורך בשינוי ובטיפול. לפיכך, לא בא בהמלצה טיפולית כלשהי בעניינה והמליץ על הטלת ענישה של מאסר בפועל.

נוכח המלצת שירות המבחן, סבורני שלא קיים סיכוי של ממש שהנאשמת תשתקם (ס' 40 ד לחוק העונשין). ועל כן, ס' 40 ד (א) אינו חל בענייננו. מכל מקום, ככל שהנאשמת תביע רצונה להשתקם, הרי שתוכל לעשות זאת בין כותלי בית הסוהר.

ח. שיקולי הרתעה פרטניים וציבוריים (סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין)

61. נוכח הסיכון להישנות העבירות, סבורני שאין מנוס מהשתת ענישה מחמירה שתרתיע את הנאשמת מפני ביצוע עבירה נוספת, ושיהיה בכוחה להרתיע את הנאשמת-הרתעה של ממש. בהינתן שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, אין מקום בענישת הנאשמת מטעמי הגנה על הציבור. עם זאת, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, הרווח העצום שבצדן, יש מקום להרתיע את הנאשמת, ולקחת שיקול זה בחשבון בקביעת עונשה.

ט. עונשה של הנאשמת בתוך המתחם

62. משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.

מדובר בנאשמת בת 69, נעדרת עבר פלילי שכעולה מתסקיר שירות המבחן וטיעוני באי כוחה עברה מסכת חיים מורכבת. הנאשמת גדלה בתנאי הזנחה רגשית ובמשפחה אלימה ופוגענית, לרבות פגיעות שחוותה בעצמה. נסיבות חייה המורכבות הובילו אותה, כך עולה מתסקיר שירות המבחן לכך שסיגלה לעצמה אורח חיים המאופיין בבדידות ובהעדר קשרים פרונטליים עם בני האדם. בתוך כך, נראה כי מתייחסת לקשריה עם הזולת באופן אינסטרומנטלי, כאשר כל צד לתפיסתה מנצל את הצד האחר לצרכיו. עוד עולה כי לשיטתה של הנאשמת היה מדובר ביחסים הדדיים, במסגרתם "כל צד קיבל את מבוקשו". לשיטתי, הגם שהנאשמת הסגירה עצמה למשטרה ושיתפה פעולה עם הרשויות, הרי שעשתה זאת רק לאחר חשיפתה בתוכנית טלוויזיה ולא מתוך נקיפות מצפון כלפי המתלוננים. סבורני כי הנאשמת לא הפנימה את חומרת מעשיה ואף התרשמות שירות המבחן כי הבעת החרטה המילולית שביטאה הן אמירות חיצוניות שמטרתן הקלה בעונשה וריצוי הסביבה. עוד שקלתי את דבריה של הנאשמת כי נאסף כסף לצורך פיצוי מתלונן 3. אולם, בפועל הנאשמת לא שילמה עד היום הגזלה שנטלה במרמה מהמתלוננים וספק אם תוכל לעשות כן ואין בפני דבר לבד מאמירות מסוימות אשר לכוונת הנאשמת בנושא. וכנזכר לעיל, השבת הכספים הן פועל יוצא של ההליך הפלילי ולא מתוך ייסורי מצפון שתקפו אותה.

יפים לענייננו דברים שנאמרו מפי מ"מ הנשיא השופט חיים כהן בע"פ 395/75, **צור נ' מדינת ישראל**, פד"י ל(2) 589, 599:

"לגבי חובלים ומזיקים גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, **חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמותו כטובל ושרץ בידו** (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העברין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך

אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תובענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק".

כאמור, נתתי משקל לנסיבות האישיות והרפואיות (הגם שלא הומצאו לי אסמכתאות רפואיות) ואת מצבה הכלכלי (גם פה לא הומצאו אסמכתאות לעניין חובותיה ומצבה הכלכלי) ואת משך זמן מעצרה.

לאור האמור לעיל, עמדתי היא כי יש ליתן לשיקול הגמול וההרתעה את הבכורה בקביעת סוג העונש וזאת על מנת לשקף את היחס הראוי בין חומרת המעשים בנסיבותיהם, לבין חומרת העונש, ואת הוקעת המעשים כאשר נסיבותיה האישיות של הנאשמת יקבלו משקל נמוך יותר. לפיכך סבורני כי יש למקם את הנאשמת ברף הבינוני- גבוה של מתחם העונש שקבעתי לעיל.

באשר לרכיב הפיצוי, הרי שרכיב זה מוסדר בסעיף 77(א) לחוק העונשין, שמורה: "**הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו**".

תכלית הפיצוי בהליך הפלילי נסקרו בדנ"פ 5625/16 **אסרף קארין נ' אבנר טווק בוקובזה** (13.9.2017), בין היתר, נקבע כי: "**התכלית המרכזית שנועד סעיף 77 להגשים היא מתן סעד מהיר ויעיל לאדם שניזוק מן העבירה בגין הנזק והסבל שנגרמו לו כתוצאה ממנה**". לפי סעיף 77 לחוק העונשין לא נדרש בית המשפט להוכחה מדויקת של שיעור הנזק והפיצוי נעשה על דרך של אומדן, ונועד ליתן מענה ראשוני לקורבן ואינו מהווה תחליף פסיקת פיצויים המבוססת על הוכחת הנזק במסגרת הליך אזרחי [ראו, כב' השופטת ברק ארז בע"פ 1076/15 **אבנר טווק נ' מדינת ישראל** (7.6.2016)].

באשר לרכיב הקנס, כידוע, השתת קנס בעבירות כלכליות משרתת תכלית הרתעתית ואף תורמת להוצאת בלעו של העבריין (ראו, ע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל**, פסקה 128 (18.11.2014)). אולם, נוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת, יש לבכר את תשלום הפיצויים למתלוננים על אינטרס השבת הכספים לקופת אוצר המדינה. לפיכך, אמנע מהשתת קנס אולם בהינתן תקופת מאסרה של הנאשמת הרי שמועד תשלום הפיצויים יידחה מעט יותר מהרגיל.

י. סוף דבר

על יסוד כל המקובץ, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. **50 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרה על פי רישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה, והתנאי שלא תעבור בתוך תקופה זו עבירה מהעבירות בהן הורשעה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה והתנאי שלא תעבור בתוך תקופה זו כל עברת רכוש.

ד. פיצוי למתלוננים בהתאם לחלוקה הבאה:

1. פיצוי למתלונן באישום הראשון בסך 100,000 ₪.

2. פיצוי למתלונן באישום השני בסך 20,000 ₪.

3. פיצוי למתלונן באישום השלישי בסך 18,500 ₪.

בהתחשב בתקופת המאסר שנגזרה על הנאשמת הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.23 בהתאם לרשימה אותה תגיש המאשימה למזכירות בית המשפט תוך 14 יום של נפגעי העבירה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022, בנוכחות
הצדדים.